

מ"ת 21210/01/23 - מדינת ישראל נגד דאוד אבו אלהווא, אמיר סיימד, מוסטפא אבו אלהווא, ראאד סייאד

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21210-01-23 מדינת ישראל נ' אבו אלהווא (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 570295/2022

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
המבקשת מדינת ישראל
נגד ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד ה' עמיר

המשיבים
1. דאוד אבו אלהווא
2. אמיר סייאד (עציר)
על-ידי ב"כ עו"ד א' עוואודה
3. מוסטפא אבו אלהווא (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ח' מחאג'נה
4. ראאד סייאד (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מ' אבו ראשיד

החלטה - למשיבים 2-4

לפניי בקשה למעצרו עד לתום ההליכים של המשיבים 2-4 (המשיב 1 נעצר עד לתום ההליכים בהחלטה קודמת, בהסכמתו). משההחלטה הושלמה ונוכח מסקנתה שתובא בהמשך, מצאתי להעבירה לצדדים כבר עתה ולא להמתין לדיון שנקבע ליום 15.2.23, אשר יבוטל.

רקע

1. בכתב האישום, במסגרת האישום הראשון, מיוחסות למשיבים עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור"); מעשה טרור של הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; יידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332(ב) לחוק העונשין; ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274(1), (2) ו-(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; פעולה בנשק למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור; שתי עבירות של חבלה במזיד בצוותא לפי סעיף 413 וסעיף 29 לחוק העונשין; התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

המשיבים הינם תושבי א-טור שבירושלים וביניהם היכרות מוקדמת. ביום 6.10.22 הוצא צו, החתום על ידי האלוף רפי מילוא נציג פיקוד העורף ולפי תקנה 6(2) ותקנות 108, 109 ו-110 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, האוסר על המשיבים 1-3 להיכנס לתחום העיר ירושלים כשתוקפו עד ליום 5.2.23.

ביום 16.2.21, במסגרת מ"י 26601-02-21 קבע בית משפט השלום בירושלים כי המשיב 4 ימצא במעצר בית בפיקוח אמו. נקבע כי בשעות היום יהיה רשאי לשהות מחוץ למקום מעצר הבית בפיקוח אמו שתתלווה אליו, וכן שישהה במעצר בית 'לילי' מהשעה 21:00 ועד השעה 07:00.

2. כפי הנתען, ביום 6.12.22 בסמוך לשעה 20:20 שהו המשיבים ואחרים בשכונת א-טור ברחוב ראבעה אל-עדוויה (להלן: "רחוב ראבעה"). במהלך הערב החליטו המשיבים והאחרים ליידות בקבוקי תבערה ואבנים לעבר אוטובוס "אגד" שעובר במקום וליידות אבנים על כוחות הביטחון. לצורך זה, חילק המשיב 1 בקבוקי תבערה לא.ס (קטין יליד 2005) איתו יש למשיבים היכרות מוקדמת, ולאחרים. כן המשיב 1 לח.ג (קטין יליד 2006) איתו יש למשיבים היכרות מוקדמת, לעמוד ולשמש כתצפיתן ולהודיע למשיבים ולאחרים על הגעת המשטרה למקום. ג.א (קטין יליד 2006) שימש כתצפיתן אשר תפקידו היה להודיע למשיבים והאחרים על הגעת האוטובוס למקום.

בשלב זה, המשיבים והאחרים עטו רעלות על פניהם והמתינו להגעת האוטובוס. המשיבים 2-4 עלו לגג בית סמוך למקום כשהם מצוידים בבקבוקי תבערה ואבנים. ג.א הודיע למשיב 1 ולאחרים כי אוטובוס אגד קו 84 מתקרב לכיוונם. בעודם במרחק של כ-20 מטרים מהאוטובוס, ידה המשיב 1 יחד עם האחרים בקבוק תבערה, אחד לכל מיידה, לעבר האוטובוס מטווח קצר של מספר מטרים, תוך כדי נסיעתו. במקביל, ידו המשיבים 2-4 מהגג אבנים ובקבוקי תבערה על האוטובוס. אחד מבקבוקי התבערה פגע בחלקו העליון של האוטובוס שהחל לעלות באש ולאחר זמן קצר כבה. בקבוקי התבערה והאבנים פגעו בנוסף בצדו השמאלי של האוטובוס וגרמו לשברים בשמשה הקדמית בחלקה התחתון.

בהמשך, הגיעו כוחות משטרה למקום. ח.ג הודיע למשיבים ולאחרים על הדבר ואלה ידו אבנים וסלעים על רכב משטרה בעודו נוסע. אחד הסלעים שנזרקו על ידי המשיבים פגע בסמוך למקום מושבו של שוטר, שישב במושב האחורי של הרכב. בתגובה ליידוי האבנים עצרו השוטרים את נסיעתם וירדו מהרכב. המשיבים המשיכו ביידוי אבנים וסלעים מאסיבי לעבר השוטרים, וזאת עד לפיזור ההתפרעות על ידי הכוחות. כתוצאה ממעשיהם פגע סלע בחלקו האחורי של הרכב וגרמו נזקי פח.

לאורך כל האירוע שהו המשיבים 1-3 במקום וזאת בניגוד לצו שהוטל עליהם וכן שהה המשיב 4 במקום ללא פיקוח וליווי בניגוד לצו בית המשפט בעניינו.

3. במסגרת האישום השני מיוחס למשיבים 1-3 ריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

כפי הנתען, בתאריכים 6.11.22-18.12.22 וביום 24.12.22 שהה המשיב 1 בירושלים וזאת בניגוד להוראה החוקית של צו האלוף. בתאריכים 6.11.22-17.11.22, 19.11.22-23.11.22, 28.11.22-13.12.22 שהה המשיב 2 בירושלים וזאת בניגוד להוראה החוקית של צו האלוף. בתאריכים 5.12.22-26.12.22 שהה המשיב 3 בירושלים וזאת בניגוד להוראה החוקית של צו האלוף.

ראיות לכאורה

4. אלה מבוססות על הפללות בידי שני קטינים, ח.ג. הנזכר לעיל (להלן ח') וא.ס. (להלן א'), לצד איכונים ומחקרי תקשורת, המשולבים במה שלשטת המבקשת הם שקרים של המשיבים. מנגד, טענו ב"כ המשיבים להעדר ראיות ולמצער לעצמתן. בין היתר נטען כי אין לייחס להפללות משקל וזאת מטעמים שיידונו בהמשך, כי האיכונים לא מבוססים בהוכחה כי דובר בטלפונים של המשיבים, וכי המשיב 4 לא אוכן במקום בזמן אמת.

5. לאחר שבחנתי את הראיות, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה בנוגע לאישום השני, וכן בנוגע לאישום הראשון הגם שלגביו קיימת חולשה מסוימת.
6. אנמק זאת עתה, כשלמען הנוחות יכוננו המשיבים במהלך הדיון בשמותיהם הפרטיים: אמיר (המשיב 2), מוסטפא (3) וראאד (4).
7. אתחיל בסקירת ההפללות.

זו של א' לא הגיעה עם תחילת חקירותיו. בחקירה ראשונה מיום 14.12.22 הודה בעצמו בזריקת בקבוק תבערה (להלן: "בקת"ב"), טען שרצה לזרקו על אוטובוס אך פגע ברכב לבן, וכי שני נערים שפגש אמרו לו לזרוק את הבקת"ב ואף הם יידו בקת"בים שפגעו באוטובוס (ש' 45-66). בהמשך ציין את שמו של דאוד ואדם בשם גנאם בתור אותם נערים ומסר כי פגשם ליד "קפה אינעם".

בחקירה נוספת מיום 15.12.22 שעה 13:27 חזר א' על הפללתם של דאוד וגנאם, תוך שמסר גרסה מפורטת (ראו ש' 9), טען שבאירוע היו רק הוא ושני האמורים (ש' 15), וכי זיהה אותם למרות שהיו רעולי פנים בשל מבנה גופם ומשלאחר האירוע הורידו את הכיסויים מפניהם (ש' 83).

בהודעה נוספת מיום 15.12.22 שעה 16:19 הוסיף שדאוד נהג לשלוח אליו תמונות שלו עם דגלי חמאס וזיקוקים ושירים של "גוב האריות" וכי לבקשתו ערך עבורו סרטון כזה. א' התייחס לתמונות של אנשים רעולי פנים עם דגלי חמאס (אלה יוזכרו גם בהמשך ההחלטה), זיהה בהן את דאוד ולא את היתר (ש' 24).

ביום 19.12.22 חזר א' והפליל את דאוד וגנאם בגרסה מפורטת תוך שטען שלא ראה אותם מיידים, אך הניח זאת משהדליקו בקת"בים בעוד שהוא עצמו נמלט לביתו. עוד מסר שזיהה אותם לפי מבנה גוף וקול, ושאינו מכיר את ח'.

8. ההפללה של המשיבים הגיעה בהודעה חמישית, אותה מסר א' ביום 24.12.22. לאחר שחוקר הציג בפניו, במה שנרשם כתשאול בעל פה, שיש סתירות בין דבריו לאלה של גנאם וחליל שמספרים על מעורבים נוספים (ראו גם בעמ' 2-4 לתמליל החקירה), תאר שכאשר ישב בקפה הנזכר לעיל ראה את דאוד מגיע עם ראאד, אמיר ומוסטפא, כשפניהם גלויות (עמ' 10 לתמליל), ושקית שהבין כי יש בה בקת"ב כי שמע שקשוקים. אז הצטרף גנאם. הוא ודאוד כיסו פניהם, וראאד, אמיר ומוסטפא (להלן: "השלישיה") עלו לגג סמוך (לפי התמליל הדבר נאמר לא' בידי דאוד - עמ' 13) כשאמיר החזיק שקית שחורה שהבין שיש בה אבנים משהייתה כבדה ומאובקת. דאוד מסר לא' שבדעתו לתקוף אוטובוס 'אגד' משום שזו חברה של יהודים, וכי השלישיה "גם איתנו" (בתמליל "שגם השלושה יצאו איתנו" - עמ' 16). א' תאר כיצד שהה למטה עם דאוד ויידה בקת"ב, כיצד ראה שלושה בקת"בים נזרקים מהגג אליו עלתה השלישיה והוא "חושב" ששניים מהם פגעו באוטובוס (שם, עמ' 24), וכיצד דאוד וגנאם יידו בקת"בים בקרבתו של א'. א' תיאר שברח הביתה וזרק רעלה שדאוד נתן לו. א' מסר שהוא מכיר את השלישיה חודשיים-שלושה, ושרטט על דף את ההתרחסות. בתמליל מופיע כי נשאל מדוע לא מסר עד כה את שמות השלישיה והשיב ש"הייתי מפחד לא יודע" (עמ' 31).

כשהוצגה לו תמונתו של אמיר טען א' שמדובר באחיו, ראאד "אני חושב שזה ראיד", וכשהחוקר שאל אותו האם הוא "מתבלבל ביניהם" (עמ' 32 לתמליל) אמר שזה אמיר או ראאד. כך ענה גם כשהוצגה תמונתו של ראאד. את תמונתו של מוסטפא זיהה, ומסר שלאחר היידיו ברח הביתה ולא ראה האם השלישיה ירדה מהגג (עמ' 35).

בהודעה נוספת מיום 26.12.22 לא עסק א' באירוע מושא האישום, הגם שסיפר שראה את השלישיה ביום 10.12.22 דבר הרלבנטי לאישום השני. ביום 27.12.22 טען שביום 10.12.22 ראה את דאוד, אמיר ומוסטפא זורקים על שוטרים אבנים ובקבוקי תבערה, וכי הם פרסמו ברשתות החברתיות שהם מורחקים מירושלים ולכן ידע

זאת. בהודעה נוספת מאותו יום טען שזיהה אותם ביום 10.12.22 לפי מבנה הגוף, למרות שהיו רעולי פנים.

9. מכאן להודעותיו של ח'. כשנחקר ביום 18.12.22 זיהה את גנאם בתמונה ומסר שהוא חברו, אך הכחיש השתתפות בהתפרעות ולא זיהה את א' בתמונה.

10. ביום 19.12.22 נחקר שוב והפליל את עצמו ואת המשיבים. הוא טען ששימש כ"תצפיתן" יחד עם גנאם, וגויס למשימה ליד בית הקפה בידי דאוד. האחרון הגיע עם שלושה צעירים שלא היו רעולי פנים. ח' טען שבהמשך, דאוד זרק בקת"ב או אבן "מלמעלה" (ש' 66) וכי ראה שהאוטובוס "נדלק בחלקו העליון". בהמשך מסר שנזרקו על האוטובוס 4-5 בקת"בים וכי לא ראה בדיוק "איפה היו" (ש' 81). הוא נשאל אם זרקו גם אבנים והשיב "הם דאוד ועוד 3 היו רעל"פים", וטען שזיהה את דאוד כי חצי מפניו היו גליות ולפי מבנה גוף (ש' 99-101), ושחלפה כמחצית השעה מהפגישה עם דאוד בבית הקפה עד לאירוע. כשנשאל מי אפוא היו השלושה שהיו עם דאוד באירוע השיב "לא זוכר". לאחר הפסקה, מסר שמדובר בשלושה שהם "מורחקים מאזור" וכשנשאל מיהם, נקב בשמות המשיבים ובגילאיהם המוערכים. אז נשאל האם היו עם דאוד באירוע, והשיב "לא ראיתי היו רעל"פים". לאחר שהחוקר אמר לח' "שלא יבזבז לעצמו את הזמן ולא לי ויגיד רק אמת" ולא יחשוש מהמשיבים, אמר כי השלושה שהיו עם דאוד בבית הקפה היו גם בהתפרעות, כי "זיהה אותם על פי קולם" וכי הוא מכיר אותם מהכפר, בו הם מוכרים בשל מעצריהם. הוא נשאל מה עשו והשיב שאמיר זרק 2-3 אבנים על האוטובוס, ראד זרק אבנים על ג'יפ משטרה, ומוסטפא זרק אבנים על האוטובוס.

ח' הוסיף וזיהה תמונות של השלישיה, וכשנשאל על ידיו בקת"בים טען שלא ראה משהו נוסף שנזרק. ח' גם טען שלא ראה את א' באירוע כי לא השתתף בעצמו ואך תצפת (ש' 167), וכשנשאל כיצד ידע שהשלישיה יידתה אבנים השיב ששמע את קולם אומרים בצעקות "תמשיכו לזרוק בא ג'יפ אללא ואכבר" (ש' 169). הוא טען שדאוד והשלישיה היו "מעלי על הגג", וכשנשאל כיצד אפוא זיהה אותם אם שהה 'למטה' השיב שכשחזר הביתה "החלון שלי משקיף על הגגות ואני ברחתי מהר הביתה כשהגיע משטרה, וראיתי מהחלון אותם זורקים רק אבנים". אז אישר לשאלת החוקר שקודם לכן הם זרקו בקת"בים, וטען שזיהה אותם כי שמע את קולם "ואני מכיר אותם זיהיתי אותם וגם זיהיתי מלמטה אותם..."

11. ח' לא דבק בהפללת השלישיה בהודעה מיום 22.12.22. הוא מסר בה שכאשר ששהה בבית הקפה הגיע אליו דאוד כשהוא רעול פנים, אך זיהה אותו לפי קולו, ודרש ממנו לתצפת אחרת יוכה. כשנשאל מה ביצע כל אחד באירוע השיב שאינו זוכר אם דאוד זרק אבנים או בקת"ב, כי אינו יודע האם גנאם תיצפת, וכי לא ראה מי עוד היה באירוע משום שברח לביתו.

בעימות שנערך מאותו יום עם גנאם, שטען כי א' קרא לו לתצפת, השיב ח' שלא ראה את א' באירוע, וכן אמר "מהפחד מהרעולי פנים דאוד אבו אלהוא ואחרים הייתי תצפיתן". בתמליל אותו עימות מופיע כי אמר לחוקריו שאינו מכיר את מי שהיו עם דאוד (עמ' 13).

12. ח' חזר להפליל את המשיבים 2-3 בהודעה נוספת מיום 25.12.22. בפתחה הציג גרסה דומה (בתמליל עמ' 18 נשאל מי היו עם דאוד והשיב שלא הכירם והיו רעולי פנים, ובעמ' 20 "זיהתי את דהוד רק הוא השאר אני לא זיהיתי"). בשלב מסוים טען ש"הם אמרו שזה של אגד", וכשנשאל למי התכוון נקב בשמותיהם של אמיר ומוסטפא, וטען ש"ראיתי מהחלון" של ביתו כיצד השלישיה עלתה לגג. הוא טען שהם זרקו אבנים, שכולם היו רעולי פנים, וכי זיהה אותם לפי קולם אותו הוא מכיר. כשנשאל מתי ראה אותם לראשונה, השיב "על הגג" וכי לא ראה אם ידו משהו מעבר לאבנים. הוא מסר ששמע שהם "מורחקים", וכשנשאל שוב כיצד זיהה אותם השיב "מהקול שלהם, אני מכיר אותם מהקול שלהם, אני יושב בקפה ואני רואה אותם בקפה הרבה ולכן אני מכיר את

הקול שלהם". כשנטען בפניו בידי חוקר שלא הגיוני לזהות לפי קול בלבד, השיב "שהם קראו בשמות אחד לשני, לפי הקול שלהם, ולפי זה שכולם רזים".

13. יש לציון שתמליל הודעה זו יצריך בחינה בהליך העיקרי. ח' תועד בו מכחיש לאורך רוב התמליל כי זיהה את השלושה שהיו עם דאוד על הגג, טען שלא הכירם והיו רעולי פנים (למשל עמ' 18), עמד על כך שלא זיהה את המשתתפים למעט דאוד (עמ' 20, 32-3, 54), טען שאמירותיו בחקירה הקודמת כי זיהה אותם ושמע את קולם שקריות (עמ' 43, 45), ודבק בכך לאורך זמן (למשל עמ' 58). כך עשה למרות שהחוקרים הציעו לו אמירות כגון "אני אומר לך שאתה שמעת את קולם, דבר" (עמ' 19) או "אתה שמעת את קולם, אמרת לי" (עמ' 20), "אני אומר לך אתה אמרת לנו... לפי הקול" (עמ' 62). שינוי מסוים הגיע לקראת סוף החקירה (עמ' 63 ואילך) שם התייחס ח' למשיבים 2-4, הגם שציין שאינו בטוח - ויש לתת את הדעת לשאלות שהניבו את התייחסותו שם. אמירות נוספות לקראת סוף החקירה, שככל הנראה תועדו בהודעה הכתובה, לא פוענחו בידי המתמללים.

14. מחקרי התקשורת והאיכונים, לפי מזכר "מיצוי מחת"ק", העלו כי מספר טלפון המיוחס לאמיר ומסתיים בספרות 173 אכן ביום האירוע 6.12.22 בשעות 20:08 ו-21:07 בתחום הכיסוי של אנטנה השולטת על הכפרים א-טור וג'בל מוכבר. כזכור, האירוע התרחש סמוך לשעה 20:20.

בנוסף, אותרו שיחות מול דאוד (המשיב 1) בשעות הבוקר ובשעת האירוע - 20:34, ושלוש שיחות מול ראדא טרם האירוע. אמיר קשר עצמו למספר האמור הגם שהכחיש שהפר את הצו (הודעה מיום 1.1.23). ראו גם האמור במזכרו של מג'די ולי מיום 26.12.22.

בנוסף, מספר טלפון המיוחס למוסטפא (ראו מזכרו הנ"ל של מג'די ולי) ומסתיים בספרות 443 אכן ביום האירוע בשעות 19:40-20:07 וכן 21:00 ברחוב ראבעה. אותרו שיחות עם דאוד בשעות הצהריים של אותו יום.

לראדא יוחס מספר טלפון המסתיים בספרות 041 (ראו מזכרו האמור של מג'די ולי וכן מזכר יוני לוי מיום 25.12.22). אין לו איכונים רלבנטיים ביום האירוע, ואותרו שיחה לדאוד לפנות בוקר, ושלוש שיחות לאמיר טרם האירוע.

15. לצד תרומתן של ראיות אלה לאישום הראשון, מבוססת עליהן הטענה מושא האישום השני - לשהות המשיבים 2 ו-3 בירושלים תוך הפרת צו האלוף. כך במזכר הנ"ל בנוגע ליום 10.12.22, ובפלט איכונים שצורף למזכר תומר פאול מיום 29.12.22, בו פורטו האיכונים בירושלים בתאריכים שפורטו באישום. אמיר גם אישר הפרה אחת (בהודעה מיום 28.12.22).

ההגנה לא חלקה על טענת ההפרות בפני, ואף העלתה הסברים להפרת הצו, לפיו מהותו פחותה מהוראה שיפוטית ושעל כן נטו המשיבים להפרו. הדבר מעלה קיומן של ראיות לכאורה לאישום השני.

16. חקירות המשיבים מציגות הכחשות גורפות, אך גם אלמנטים כוזבים שעשויים לסייע למבקשת בהוכחת האישומים. אלה יודגמו עתה:

אמיר טען בהודעה מיום 1.1.23 ובהודעה מיום 28.12.23 שביום האירוע שהה אצל דודתו בירחו. זאת למרות שאוכן במקום האירוע. מוסטפא טען שישן בליל האירוע בתל אביב במקום עבודתו (הודעה מיום 1.1.23 ש' 23), מה שנשלל בבירור שנערך מול מקום העבודה (מזכר צח עשת מיום 3.1.23), קשר עצמו למספר טלפון שאוכן במקום ובזמן האירוע (שם, ש' 28), ורק לאחר שהוצג בפניו שאוכן במקום טען שיתכן שחברתו משתמשת בטלפון שלו (ש' 31) אך סרב למסור את שמה (ש' 33).

אציין, כי בעניינו של ראדא קיים הבדל, משום טען שהיה בחלופת המעצר עם אמו (למשל הודעה מיום 1.1.23 ש' 1).

11, הודעה מיום 29.12.22), ואמו (בניגוד לנטען בידי המבקשת בפניי), בהודעה מיום 27.12.22, לא אישרה שיצא מן החלופה בשעות הלילה.

17. אלמנט נוסף נוגע לראיות, שרלבנטיות הן להוכחת מניע לאומני והן להרחקת המשיבים את עצמם מכך: חיפוש בטלפון של דאוד ובטלפון של ראד העלה כי ביום האירוע לפנות בוקר הוא כתב לאדם בשם "עלי" כי "אמיר אתנו גם". ביום 19.11.22 הזהיר את אמיר מכניסת "מוחבאראת" וזאת לאחר שאמיר שלח סרטון "טיקטוק". חשוב מכך לענייננו: ביום 11.11.22 שלח לאמיר תמונות של אנשים רעולי פנים (אחד מהם גלוי פנים) נושאים דגלי חמאס וקוראן (אלה נשלחו גם בין ראד לאמיר). בחומר גם סרטון שהועבר בו נראים דאוד, אמיר וראד עם דגלי הזרוע הסטודנטילית של חמאס (ראו פירוט במזכר מיום 5.1.23 "דגלים וכרזות שנתפסו באטור"), סרטונים נוספים ממין זה נסקרו במזכר יוני לוי מיום 5.1.23, ומזכר יונתן ועקנין מיום 3.1.23.

כשהתמונות והסרטונים הוצגו בפני ראד והתבקשה התייחסותו, הוא מיעט לספק הסברים בנושא, ובחלקה של החקירה שמר על שתיקה (הודעה מיום 4.1.23). אמיר הכחיש שמדובר בו (למשל הודעה מיום 1.1.23).

לכלל הראיות כאן עשויה להיות תרומה ראייתית מסוימת במישורים שנדונו לעיל, הגם שהיא מוגבלת שכן עצם התמיכה האידאולוגית אין משמעה ביצוע של אקטים בפועל.

18. סקירה זו של הראיות מציגה תמונה, שהיא מעורבת.

מחד, המדובר בשני קטינים שהפלילו לא רק את המשיבים במעורבות באירוע מושא האישום הראשון, אלא גם את עצמם, ושכל אחד מהם נקב בשמות השלישייה מבלי שיש אינדיקציה כי "הוזנו" בשמות אלה בידי חוקר או אחר בנושא. הפללתו של א' לוותה גם בגרסה מפורטת מאוד, והפללתו של ח' הוצגה בסמוך לפתיחת חקירתו. עוד כידוע, ככלל אין מהימנות עדים נבחנת בשלב זה של ההליך, אלא במקרים בהם עולים פגמים בולטים על פני הדברים שעשויים להשליך על סיכויי ההרשעה.

לכן, אין מקום שלא לייחס להפללות משקל, כפי שביקשה ההגנה. עוד הן נתמכות באיכונים ובמחקרי התקשורת, להם לא הוצג בידי המשיבים הסבר הולם - כך בדגש על אמיר ומוסטפא, בראיות למניע שנסקרו לעיל ובמגבלות שהוצגו שם, ובטענות לכזבים בדברי המשיבים שנדונו לעיל.

19. כל אלה מציגים ראיות לכאורה למעורבות המשיבים גם במעשים מושא האישום הראשון. ועם זאת, שאלת שלמות הראיות אינה נקיה מקושי, ועולים פגמים מן הסוג שיש לשקלו גם בשלב המעצר עד לתום ההליכים.

בכלל זה, הפללתו של א' הגיעה רק בחקירה חמישית, כשקודם לכן אישר בשורת הודעות את מעורבותו-שלו ואת זו של דאוד וגנאם תוך ששלל מעורבות של נוספים. ההפללה שהציג הגיעה בדינמיקה מסוימת ובכלל זה לאחר הדברים שנסקרו לעיל, שאמרו לו החוקרים. ישנם פערים בין הגרסה המפלילה לבין דבריו של א' בחקירות הקודמות.

ישנם פערים בינה גם לבין ההפללה שמסר ח' - למשל, בשאלה האם השלישייה הגיעה עם דאוד לבית הקפה, האם הגיעו כשהם רעולי פנים, והאם באירוע עצמו דאוד עלה לגג עמם. יש לתת את הדעת גם לקשיי זיהוי המשיבים בתמונות בידי א' כמובא לעיל.

בשקילת הפללת השלישייה בידי ח', יש לזכור כי גרסתו מפורטת הרבה פחות ואינה אחידה. אף תוך ההודעה המפלילה מיום 19.12.22 מצויות תפניות כמובא לעיל (למשל האמירה שלא ראה מי היה עם דאוד באירוע, משום שהיו רעולי פנים). גם הדברים המפלילים ראויים לבחינה, כגון הטענה לזיהוי המשיבים לפי קולם, בתצפית מחלון ביתו. ח' גם טען שהשלישייה רק יידתה אבנים ומאן לאשר יידוי בקת"בים על ידם, ובהמשך אותה חקירה אישר זאת.

יש לתת את הדעת גם לתמורות בגרסתו לאחר אותה הפללה, שכמתואר לעיל כללו חזרה בו מן ההפללה (לעיל סקירת הודעתו מיום 22.12.22, בפרט בטענה שלא ראה מי השתתף בעימות בנוסף לדאוד), ובהמשך חזרה להפללה תוך שטען שוב לזיהוי על יסוד קול ולשאלת החוקרים הוסיף גם מבנה גוף וטען לראשונה שקראו זה בשמו של זה (הודעה מיום 25.12.22).

לגבי שני הקטינים יש לתת את הדעת גם לנכונותם לאמירות כגון זיהוי על סמך מבנה גוף או קול, שעשויות להקים למבקשת קושי לא רק בביסוס הזיהוי, אלא גם בהתמודדות עם טענת ההגנה כי הקטינים ביקשו לרצות את חוקריהם.

20. קושי נוסף הוכר בטיעוני המבקשת, שנתנה דעתה לכך שא' "תיאר זריקה של כמה בקת"בים בעוד נהג האוטובוס תיאר שפגע בו אחד והשוטרים מתארים אבנים וסלעים". על רקע זה הציעה לראות את האירוע בשני חלקים, תחילה זריקת בקת"בים ואבנים לעבר האוטובוס ובהמשך ידוי אבנים וסלעים לעבר ניידות המשטרה (פ/8).

בבחינת קושי זה אציין, כי לא מצאתי שהודעת נהג האוטובוס סאמי אבו חדר מחדדת כי נזרק על האוטובוס בקת"ב אחד בלבד. הוא התייחס לבקת"ב אך לא מצאתי שמוצה עמו הבירור שמא נזרקו בקבוקים נוספים, ויש לזכור גם את הפוזיציה בה עמד בזמן אמת, שלא מאפשרת לייחס לדבריו משמעות של פער מהותי אל מול מכלול הראיות.

עם זאת, אני מקבל את טענת ההגנה כי כלל העדויות מקשה על טענה לפיצול של האירוע לשני חלקים. בכלל זה, הודעות השוטרים (פייר סוסיאן, ליאור פינצבסקי, מחמוד סואעד) לא עוסקות בהפסקה או מעבר בין שני חלקים, אלא מתארת ידוי מאסיבי של אבנים וסלעים בהתפרעות שכללה מתפרעים רבים (ראו למשל הודעת מחמוד סואעד בש' 2. השוטרים מעלים מספרים שבין 15-20 משתתפים או "היו הרבה מתפרעים"). גם המפלילים לא דיברו על שני חלקים, שרק אחד מהם כלל בקת"בים.

21. עוד אתייחס לנושא תמלילי החקירה. הוצגו בפני תמלילים של חלק מן החקירות בלבד, דבר שאינו נדיר בעניינם של נאשמים שעצורים בשלבי החקירה כך שכתב האישום מוגש במהירות יחסית ולעיתים חולף זמן עד להשלמת התמלול. עם זאת, כפי שפרטתי לעיל העיון באחד התמלילים שכן הוצגו, זה של ח' מיום 25.12.22, העלה נתונים מהותיים בדגש על מהלך לא קצר של חקירתו אודות זהות השלושה שהיו עם דאוד, לאורכו חזר ח' והכחיש שזיהה אותם, ואמירות של החוקרים שנדונו לעיל - מהלך, שקשה לעמוד עליו מן ההודעה הכתובה.

בנסיבות אלה, יש לשקול גם את העובדה שטרם הוגשו תמלילים של החקירות המהותיות בהן הפלילו הקטינים את המשיבים 2-4, ואת האפשרות שכאשר יגיע מלוא התמלילים יהא בהם להשליך על משקל ההפללות.

22. כל אלה סוגיות שאינן בשוליים, ושניתן להעריך כי תיבחנה בהליך העיקרי. לעת הזו, סבורני שיש בהן להחליש מעצמת הראיות לכאורה בנוגע לאישום הראשון. עם זאת, בשים לב למכלול הראיות שנסקר לעיל, לרבות האינדיקציות לאמינות ההפללות ולתמיכה המצויה ביתר הראיות (לגבי ראאד קיים הבדל מסוים שצוין לעיל), אני סבור שקיימות ראיות כאמור שעצמתן ממשיכה.

עילת המעצר

23. הדיון כאן ייעשה בשים לב להלכה הפסוקה, המצביעה על יחסי גומלין בין שאלת הראיות לכאורה לבין עילת המעצר. אין מדובר בשני מישורים נפרדים, והם שלובים זה בזה. בכלל זה, מקום בו קיימת חולשה מסוימת במשקל הראיות לכאורה "עדיין יש לאזן בין נתון זה לבין עוצמתן של עילות המעצר" ומקום בו הדבר יוביל

למסקנה לפיה אין חלופה שתגשים את מטרות המעצר תיתכן הוראה על מעצר (בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** (10.10.13), בש"פ 5564/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (8.8.11)). הדבר הוצג לעיתים כ"מקבילית כוחות" בין שתי השאלות לעיל, כך שכלל שעצמת הראיות תגבר תקטן הנכונות לבחון חלופה, ולהיפך (בש"פ 2577/19 מדינת ישראל נ' אבו חדיר (15.4.19)).

24. מכאן רלבנטיות הנתונים הנוגעים לעילות המעצר בעניינם של המשיבים הנדונים כאן, ואשר מעלים עילות בעלות עצמה ניכרת.

25. למשיבים מיוחסת השתתפות פעילה במתקפה קשה על אוטובוס ושוטרים. הודעות השוטרים והנהג ממחישות את עצמת האירוע ואת הסיכון להם, עת ניצבו בפני מטר של אבנים גדולות או בקבוקי תבערה. הדבר מקים עילת מסוכנות, כאשר החשש להישנות מעשים דומים מועצם בשל הרקע האידאולוגי למעשים.

26. בהקשר זה יצוין, כי למוסטפא הרשעה קודמת בעבירות של ניסיון להיזק לרכוש ותקיפה וחבלה ממשית, משנת 2016. לראאד הרשעה קודמת בעבירות שנגעו לשלושה אירועים מהשנים 2017-2019, של היזק לרכוש, הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, עבירות ממניע גזעני וחבלה במזיד לרכב. הוא נדון באוקטובר 2021 למאסר של שישה חודשים ויום, לצד מאסר מותנה וקנס. מתנהל נגדו הליך נוסף בגין עבירה של חבלה במזיד ממניע גזעני, בטענה שפגע ברכב השייך ליהודי בהשלכת בלוק בטון לשמשה.

הרשעות אלה מעצימות את הערכת המסוכנות בנוגע למוסטפא וראאד, בדגש על האחרון. כבר עתה אציין, כי הרשעות אלה של ראאד בשים לב לסוג המעשים ולמעורבות קודמת בפגיעות על רקע גזעני, מספקות לשיטתי משקל-נגד לעובדה שלראאד לא מיוחס האישום השני וכי הראיות לגביו באישום הראשון חלשות במעט מאלה הנוגעות לאחרים - משום שלא אוכן במקום האירוע. הרשעותיו הקודמות מעצימות את העילה, דבר המצדיק להציבו בשורה אחת עם אמיר ומוסטפא בבחינת העתירה למעצרו עד לתום ההליכים. בנוגע לשניים האחרונים יש לציין גם את צו האלוף שהפרו, שטעמיו נוגעים גם למסוכנות הנדונה כאן.

27. עילה נוספת עניינה ביכולת לתת במשיבים אמון, כי יקפידו על תנאי שחרור ובחשש לשיבוש ההליכים. אני סבור שקיים קושי למשיבים במישור זה.

בהקשר זה יצוין האישום השני בנוגע לאמיר ולמוסטפא, המציג הפרות רבות של צו האלוף. אני מתקשה לקבל את ההבחנה לה טענה ההגנה בין הפרת הצו לבין הפרת החלטה שיפוטית וסבור, כי הדבר מציג שיקול של ממש התומך בבקשת המעצר.

אציין בהקשר זה שלאמיר אין הרשעות קודמות, אך מתנהל נגדו הליך בטענה שהפר את צו האלוף בהזדמנות קודמת, ביום 23.11.22, וכשהגיע שוטרים לביתו ברח בקפיצה מחלון ביתו ואף נפצע. לגבי ראאד, הראיות הרלבנטיות לאישום הראשון מציגות לכאורה הפרה של "מעצר בית" קודם. כל אלה מעלים עילה כמתואר ברישא.

28. המדובר אמנם בבחורים צעירים, אך עילות המעצר בעניינם משמעותיות. יישום ההלכה שנסקרה לעיל בנוגע ל"יחסי הגומלין" מעלה, כי למרות החולשה הראייתית לא ניתן להסתפק במתווה של חלופת מעצר, כמענה הולם לעילות שנדונו לעיל. בכלל זה קשה לתת במשיבים את האמון הדרוש לצורך אימוץ חלופה שכזו.

לכן, יש להורות על מעצרו של המשיבים 2-4 עד לתום ההליכים.

29. עם זאת, אני סבור שניתן להתייחס למקרה כנטול קשיים עבור המבקשת. בהינתן החולשה הראייתית עליה עמדתי, העולה משילוב של מספר אלמנטים שפורטו. ההערכה היא כי היא תצריך בירור מורכב בהליך העיקרי. בהינתן זאת לצד גילאיהם הצעירים של המשיבים 2-4, ובתנאי שיוצג מתווה הולם וישים של מעצר בפיקוח

אלקטרוני ואנושי מתאים והרחקה גאוגרפית ממוקדי הפרות סדר, אני סבור שאין לשלול עתה את אפשרות הפיקוח האלקטרוני כמתווה, שעשוי לספק איזון הולם בין השיקולים הנוגדים.

אדגיש, שהדבר כפוף להימצאותו של מתווה כאמור, ובהעדרו לא יהא מנוס ממעצר מאחורי סורג וברית.

30. הגם שככלל יש לקבל תסקיר של שירות המבחן טרם בחינת פיקוח אלקטרוני, הרי שבעיתוי הנוכחי בו שריו השירות בעומס חריג והמתנה לתסקירים אורכת לא אחת חודשים ארוכים, ונוכח מסקנותי לעיל, איני סבור שקיים הכרח להותיר את המשיבים בבית המעצר תקופה כה ממושכת. אם יש בידם להציע מתווים שיעמדו בדרישות לעיל, אנסה לבחנם בפרק זמן קצר יותר, ורק אם הדבר לא יתאפשר תישקל הפניה לשירות המבחן.

הכרעה

31. המשיבים 2-4 ייעצרו עד לתום ההליכים.

32. עד ליום 12.2.23 רשאים הם להציע, בכתב, מיקומים הולמים למעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף מפקחים אנושיים, שפרטיהם יובאו. אם תוצגנה הצעות כאמור, הן תיבחנה. אם לא תוצגנה עד למועד האמור, יוותרו המשיבים 2-4 במעצר מאחורי סורג וברית עד לתום ההליכים.

33. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים. הדיון שנקבע ליום 15.2.23 מבוטל.

ניתנה היום, י"ג שבט תשפ"ג, 04 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.